

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul 189 (XXXIII) — Nr. 715

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marți, 20 iulie 2021

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina	
LEGI ȘI DECRETE				
204.	— Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 39/2021 pentru modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 19/2020 privind organizarea și desfășurarea recensământului populației și locuințelor din România în anul 2021	2–3		
854.	— Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 39/2021 pentru modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 19/2020 privind organizarea și desfășurarea recensământului populației și locuințelor din România în anul 2021	3		
★				
205.	— Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 187/2020 pentru modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 144/2020 privind unele măsuri pentru alocarea de fonduri externe nerambursabile necesare desfășurării în condițiile de prevenție a activităților didactice aferente anului școlar/universitar 2020/2021 în contextul riscului de infecție cu coronavirus SARS-CoV-2	4		
855.	— Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 187/2020 pentru modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 144/2020 privind unele măsuri pentru alocarea de fonduri externe nerambursabile necesare desfășurării în condițiile de prevenție a activităților didactice aferente anului școlar/universitar 2020/2021 în contextul riscului de infecție cu coronavirus SARS-CoV-2	4		
★				
206.	— Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2020 privind măsuri în domeniul registrului comerțului	5		
856.	— Decret privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2020 privind măsuri în domeniul registrului comerțului	5		
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE				
Decizia nr. 121 din 2 martie 2021 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 83 raportat la art. 81 alin. (1) lit. g) din Codul de procedură penală,				
ale art. 306 raportat la art. 81 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală, precum și ale art. 346 alin. (3) raportat la art. 342 raportat la art. 8 din Codul de procedură penală				6–10
DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI				
383.	— Decizie privind exercitarea, cu caracter temporar, prin detașare, de către doamna Ștefania-Gabriella Ferencz a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Ministerului Afacerilor Interne		11	
384.	— Decizie privind exercitarea, cu caracter temporar, de către doamna Ioana Dorobanțu a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general adjunct al Ministerului Afacerilor Interne		11	
385.	— Decizie pentru revocarea domnului Ion Munteanu din funcția de guvernator, cu rang de subsecretar de stat, al Administrației Rezervației Biosferei „Delta Dunării”		12	
386.	— Decizie pentru numirea doamnei Atena-Adriana Groza în funcția de guvernator, cu rang de subsecretar de stat, al Administrației Rezervației Biosferei „Delta Dunării”		12	
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE				
96.	— Ordin al președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor pentru modificarea și completarea Normei sanitare veterinare privind metodologia de prelevare, ambalare, identificare, depozitare și transport al probelor de produse medicinale veterinare în vederea efectuării controlului de laborator, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 125/2016		13–14	
4.426.	— Ordin al ministrului educației privind aprobarea Metodologiei de decontare a cheltuielilor de transport pentru elevii care nu pot fi școlarizați în localitatea de domiciliu		14–16	

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI**

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE**privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 39/2021
pentru modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 19/2020
privind organizarea și desfășurarea recensământului
populației și locuințelor din România în anul 2021**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 39 din 19 mai 2021 pentru modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 19/2020 privind organizarea și desfășurarea recensământului populației și locuințelor din România în anul 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 530 din 21 mai 2021, cu următoarele modificări și completări:

1. **Titlul se modifică și va avea următorul cuprins:**

**„ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ
pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență
a Guvernului nr. 19/2020 privind organizarea
și desfășurarea recensământului populației și locuințelor
din România în anul 2021”**

2. **Articolul I se modifică și va avea următorul cuprins:**

„**Art. I.** — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2020 privind organizarea și desfășurarea recensământului populației și locuințelor din România în anul 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 106 din 12 februarie 2020, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 178/2020, se modifică și se completează după cum urmează:”

3. **La articolul I, înainte de punctul 1 se introduce un nou punct, cu următorul cuprins:**

„— **La articolul 1, după litera m) se introduce o nouă literă, litera m¹), cu următorul cuprins:**

«m¹) *formular de recensământ, electronic, statistic* — utilizat și sub denumirea de *chestionar* — este un instrument de cercetare statistică ce constă dintr-o serie de întrebări concepute pentru colectarea datelor în vederea realizării obiectivelor recensământului;»”

4. **La articolul I, partea dispozitivă a punctului 6 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„6. **La articolul 28 alineatul (2), literele a)—d), i), n), q) și s) se modifică și vor avea următorul cuprins:**”

5. **La articolul I punctul 6, litera s) a articolului 28 alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„s) Furnizorii de servicii de comunicații electronice: ISU sau, după caz, număr curent al titularului de contract, sexul, data nașterii, adresa de corespondență, adresa locuință, consumul lunar la adresa de locuință pentru serviciile pe bază de

abonament de telefonie fixă, internet fix, telefonie mobilă, internet mobil; furnizorii de servicii de comunicații electronice transmit datele administrative prin intermediul Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații, prin mijloacele și în condițiile stabilite de acestea pentru raportarea datelor statistice. Furnizorii de servicii de comunicații electronice identifică titularul de contract exclusiv prin ISU în cazul cetățenilor români, respectiv prin număr curent în cazul cetățenilor străini și al persoanelor fără cetățenie.”

6. **La articolul I, după punctul 6 se introduce un nou punct, punctul 6¹, cu următorul cuprins:**

„6¹. **La articolul 28 alineatul (2), litera r) se abrogă.**”

7. **La articolul I punctul 8, alineatul (3) al articolului 48 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„(3) Prin derogare de la prevederile art. 79 alin. (1) și art. 94 alin. (1) și alin. (2) lit. a) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, cu modificările și completările ulterioare, persoanele care ocupă funcții publice, cu excepția funcționarilor publici cu statut special — polițiști, pot face parte din personalul de recensământ din teritoriu prevăzut la art. 16 alin. (4), fără ca în acest fel să se afle în situație de incompatibilitate și conflict de interese.”

8. **La articolul I, după punctul 8 se introduc trei noi puncte, punctele 8¹—8³, cu următorul cuprins:**

„8¹. **La articolul 48, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alineatul (3)¹, cu următorul cuprins:**

«(3)¹ Prin derogare de la regimul juridic al conflictului de interese și al incompatibilităților privind personalul contractual, astfel după cum acesta rezultă din dispozițiile art. 551 alin. (3) coroborat cu art. 445 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, personalul contractual din cadrul autorităților și instituțiilor publice poate face parte din personalul de recensământ din teritoriu prevăzut la art. 16 alin. (4), fără ca în acest fel să se afle în situație de incompatibilitate și conflict de interese.»

8². **La anexa nr. 4, numerele curente 2, 4, 8 și 28 se modifică și vor avea următorul cuprins:**

Nr. crt.	Instituția	Responsabilități și rezultate așteptate
«2.	M.D.L.P.A. A.N.C.P.I.	— Registrul Agricol Național — RAN — Registrul Electronic al Nomenclaturii Stradale — RENNS — furnizarea limitelor administrativ-teritoriale stabilite conform Legii cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, existente la 1 iulie 2021

Nr. crt.	Instituția	Responsabilități și rezultate așteptate
4.	M.A.I.	— extras din baza de date a persoanelor condamnate sau arestate preventiv în centre de reținere și arestare preventivă din subordinea M.A.I., custodiate în perioada decembrie 2021—iulie 2022, cu variabile de interes pentru RPL2021 — sprijin în recenzarea persoanelor condamnate sau arestate preventiv, în condițiile legii
8.	S.T.S.	— achiziția sistemelor informatice, nod principal și nod de rezervă, conform cerințelor operaționale transmise de către I.N.S. — găzduirea sistemului hardware și software necesar pentru colectarea și prelucrarea datelor de recensământ — asigurarea mecanismelor de securitate a transferului de date și a celor de administrare a resurselor — achiziția, implementarea și operaționalizarea call centerului operat de către I.N.S., în sprijinul activității de recenzare — punerea la dispoziția I.N.S. a echipamentelor informatice de preluare a datelor — tablete — și a acumulatorilor externi necesari procesului de recenzare
28.	Furnizorii de servicii de comunicații electronice prin intermediul Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații	— informații privind consumul lunar la adresa locuită»

8³. *La anexa nr. 4, numărul curent 32 se abrogă.*”

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
CRISTINA-MĂDĂLINA PRUNĂ

PREȘEDINTELE SENATULUI
ANCA DANA DRAGU

București, 19 iulie 2021.
Nr. 204.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

**pentru promulgarea Legii privind aprobarea
Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 39/2021 pentru
modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 19/2020
privind organizarea și desfășurarea recensământului
populației și locuințelor din România în anul 2021**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 39/2021 pentru modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 19/2020 privind organizarea și desfășurarea recensământului populației și locuințelor din România în anul 2021 și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 19 iulie 2021.
Nr. 854.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 187/2020 pentru modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 144/2020 privind unele măsuri pentru alocarea de fonduri externe nerambursabile necesare desfășurării în condițiile de prevenție a activităților didactice aferente anului școlar/universitar 2020/2021 în contextul riscului de infecție cu coronavirus SARS-CoV-2

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 187 din 28 octombrie 2020 pentru modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 144/2020 privind unele măsuri pentru alocarea de fonduri externe nerambursabile necesare desfășurării în condițiile de prevenție a activităților didactice aferente anului școlar/universitar 2020/2021 în contextul riscului de infecție cu coronavirus SARS-CoV-2, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.005 din 29 octombrie 2020, cu următoarea completare:

— **La articolul unic, după punctul 3 se introduce un nou punct, punctul 4, cu următorul cuprins:**

„4. **La articolul 4, după alineatul (15) se introduc două noi alineate, alineatele (16) și (17), cu următorul cuprins:**

«(16) Cheltuielile aferente echipamentelor de protecție medicală/dispozitivelor medicale, dezinfectanților și containerelor sanitare mobile sunt eligibile în măsura în care sunt folosite pentru activitățile didactice, pe perioada de valabilitate a acestora, dar nu mai târziu de 31 decembrie 2023.

(17) Ghidurile solicitantului, aprobate prin ordin al ministrului investițiilor și proiectelor europene, prin care se stabilesc regulile de finanțare a echipamentelor de protecție medicală/dispozitivelor medicale, dezinfectanților și containerelor sanitare mobile, se modifică în mod corespunzător.»

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
CRISTINA-MĂDĂLINA PRUNĂ

PREȘEDINTELE SENATULUI
ANCA DANA DRAGU

București, 19 iulie 2021.
Nr. 205.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 187/2020 pentru modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 144/2020 privind unele măsuri pentru alocarea de fonduri externe nerambursabile necesare desfășurării în condițiile de prevenție a activităților didactice aferente anului școlar/universitar 2020/2021 în contextul riscului de infecție cu coronavirus SARS-CoV-2

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 187/2020 pentru modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 144/2020 privind unele măsuri pentru alocarea de fonduri externe nerambursabile necesare desfășurării în condițiile de prevenție a activităților didactice aferente anului școlar/universitar 2020/2021 în contextul riscului de infecție cu coronavirus SARS-CoV-2 și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 19 iulie 2021.
Nr. 855.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

**pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2020 privind măsuri
în domeniul registrului comerțului**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195 din 12 noiembrie 2020 privind măsuri în domeniul registrului comerțului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.078 din 13 noiembrie 2020, cu următoarele modificări și completări:

1. Articolul 1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — Măsurile prevăzute la art. 26—28 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 70/2020 privind reglementarea unor măsuri, începând cu data de 15 mai 2020, în contextul situației epidemiologice determinate de răspândirea coronavirusului SARS-CoV-2, pentru prelungirea unor termene, pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, a Legii educației naționale nr. 1/2011, precum și a altor acte normative, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 179/2020, cu modificările și completările ulterioare, se aplică pe durata stării de alertă, precum și un an după încetarea acesteia.”

2. După articolul 2 se introduc două noi articole, articolele 3 și 4, cu următorul cuprins:

„Art. 3. — La articolul 17 din Legea societăților nr. 31/1990, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.066

din 17 noiembrie 2004, cu modificările și completările ulterioare, alineatele (3) și (5) se abrogă.

Art. 4. — La articolul 17² din Legea nr. 359/2004 privind simplificarea formalităților la înregistrarea în registrul comerțului a persoanelor fizice, asociațiilor familiale și persoanelor juridice, înregistrarea fiscală a acestora, precum și la autorizarea funcționării persoanelor juridice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 839 din 13 septembrie 2004, cu modificările și completările ulterioare, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

«Art. 17². — (1) În vederea efectuării controlului de către autoritățile/instituțiile publice competente în domeniul autorizării funcționării și a verificării conformității celor declarate, oficiul registrului comerțului transmite acestora, pe cale electronică, informații din declarațiile-tip pe propria răspundere cu privire la îndeplinirea condițiilor de funcționare/desfășurare a activității la sediul social/profesional și/sau sedii secundare sau, după caz, la terți și datele de identificare a persoanelor înregistrate, în termen de 3 zile lucrătoare de la data înregistrării în registrul comerțului.»

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
CRISTINA-MĂDĂLINA PRUNĂ

PREȘEDINTELE SENATULUI
ANCA DANA DRAGU

București, 19 iulie 2021.
Nr. 206.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței
de urgență a Guvernului nr. 195/2020 privind măsuri
în domeniul registrului comerțului**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2020 privind măsuri în domeniul registrului comerțului și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 19 iulie 2021.
Nr. 856.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 121**

din 2 martie 2021

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 83 raportat la art. 81 alin. (1) lit. g) din Codul de procedură penală, ale art. 306 raportat la art. 81 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală, precum și ale art. 346 alin. (3) raportat la art. 342 raportat la art. 8 din Codul de procedură penală

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Mihaela Ionescu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Dana-Cristina Bunea.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 83 raportat la art. 81 alin. (1) lit. g) din Codul de procedură penală, ale art. 306 raportat la art. 81 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală, precum și ale art. 346 alin. (3) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Ștefan Someșan în Dosarul nr. 3.108/102/2017/a1.2 al Tribunalului Mureș — Secția penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.277D/2018.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită. Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că, pentru cetățenii români de naționalitate maghiară, a fost desemnată, în calitate de traducător autorizat, doamna Veronka Ruică, prezentă în fața Curții.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, considerând că dispozițiile art. 83 raportate la cele ale art. 81 alin. (1) lit. g) din Codul de procedură penală nu instituie drepturi suplimentare pentru persoana vătămată, inculpatul având dreptul de a propune administrarea de probe în condițiile legii, iar declarația persoanei vătămate constituie probă în procesul penal, conform art. 111 alin. (9) și (10) din Codul de procedură penală, totodată apărătorul inculpatului având dreptul să asiste la efectuarea oricărui act de urmărire penală. Pe de altă parte, reține că audierea persoanei vătămate, care a înregistrat o plângere la organul judiciar, se desfășoară de îndată sau ulterior, fără întârzieri nejustificate, chiar și înaintea începerii urmăririi penale. Arată că dreptul persoanei vătămate de a fi ascultată este corelativ cu dreptul inculpatului de a nu da nicio declarație pe parcursul procesului penal. Apreciază că dispozițiile art. 83 din Codul de procedură penală trebuie corelate cu prevederile art. 111 alin. (6) din același act normativ, unele persoane vătămate prezentând nevoi specifice de protecție, precum și cu alin. (7) și (8) ale articolului menționat, în

situația victimelor infracțiunilor sexuale sau infracțiunilor de violență în familie ori în situația minorilor. Referitor la art. 306 din Codul de procedură penală, reține că organele judiciare strâng probe atât în favoarea, cât și în defavoarea inculpatului, fără ca acuzația să se întemeieze în mod determinant pe o anumită probă, așa cum este declarația persoanei vătămate. Consideră că trebuie avut în vedere și faptul că persoana vătămată urmează să fie audiată și în cursul judecății, iar inculpatul are dreptul de a-i pune întrebări. În ceea ce privește prevederile art. 346 alin. (3) din Codul de procedură penală, solicită menținerea jurisprudenței Curții Constituționale în materie și, în acest sens, invocă Decizia nr. 126 din 9 martie 2017.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 28 decembrie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 3.108/102/2017/a1.2, **Tribunalul Mureș — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 83 raportat la art. 81 alin. (1) lit. g) din Codul de procedură penală, ale art. 306 raportat la art. 81 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală, precum și ale art. 346 alin. (3) din Codul de procedură penală.** Excepția a fost ridicată de Ștefan Someșan, inculpat într-o cauză penală.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 83 din Codul de procedură penală raportate la dispozițiile art. 81 alin. (1) lit. g) din același act normativ, se susține că partea vătămată are, în mod nejustificat, posibilitatea de a pune întrebări altor participanți la procesul penal, drept care nu este conferit inculpatului. De asemenea, în motivarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 306 din Codul de procedură penală raportate la dispozițiile art. 81 alin. (1) lit. f) din același act normativ, se susține că acestea nu prevăd obligația organelor de urmărire penală de a audia persoana vătămată — drept conferit acestora din urmă prin dispozițiile art. 81 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală — cu consecințe în ceea ce privește corecta stabilire a cadrului procesual în faza de urmărire penală. Se consideră că în acest fel este încălcat art. 16 din Constituție, de vreme ce se creează, în mod nejustificat, persoanei vătămate o situație de inferioritate în raport cu alți subiecți procesuali, totodată, fiind încălcat dreptul la apărare al inculpatului, acesta fiind privat de un mijloc de probă. În același timp, se susține că dispozițiile art. 346 alin. (3) din Codul de procedură penală sunt neconstituționale în raport cu prevederile art. 342 și art. 8 din același act normativ, în măsura în care nu conferă judecătorului de cameră preliminară posibilitatea restituirii cauzei la parchet ca urmare a**

constatării caracterului nelegal al urmăririi penale, în concret, în măsura în care urmărirea penală s-a efectuat cu eludarea dispozițiilor legale sau printr-o omisiune/inacțiune a organelor de urmărire penală.

6. **Tribunalul Mureș — Secția penală** apreciază că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 83 din Codul de procedură penală este întemeiată și, în acest sens, reține că, în modalitatea actuală de reglementare, se creează un dezechilibru pentru inculpat, între drepturile acestuia nefiind reglementat expres și dreptul de a adresa întrebări persoanei vătămate, în timp ce, în privința acestei părți, există dispoziții clare și neechivoce care reglementează dreptul de a adresa întrebări inculpatului. De asemenea, apreciază că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 306 din Codul de procedură penală este întemeiată, având în vedere că acest text de lege nu prevede obligativitatea audierii persoanelor vătămate. Cu privire la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 346 alin. (3) din Codul de procedură penală, instanța de judecată nu și-a exprimat opinia.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au transmis punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie, potrivit încheierii de sesizare, dispozițiile art. 83 raportat la art. 81 alin. (1) lit. g) din Codul de procedură penală, ale art. 306 raportat la art. 81 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală, precum și ale art. 346 alin. (3) din Codul de procedură penală. Din notele scrise ale autorului, Curtea reține că acesta critică dispozițiile art. 83 raportat la art. 81 alin. (1) lit. g) din Codul de procedură penală, ale art. 306 raportat la art. 81 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală, precum și ale art. 346 alin. (3) raportat la art. 342 raportat la art. 8 din Codul de procedură penală, așa încât Curtea constată că obiectul controlului de constituționalitate îl constituie aceste din urmă norme procesuale penale. Dispozițiile criticate au următorul conținut:

— Art. 83 din Codul de procedură penală: „În cursul procesului penal, inculpatul are următoarele drepturi: a) dreptul de a nu da nicio declarație pe parcursul procesului penal, atrăgându-i-se atenția că dacă refuză să dea declarații nu va suferi nicio consecință defavorabilă, iar dacă va da declarații acestea vor putea fi folosite ca mijloace de probă împotriva sa; a¹) dreptul de a fi informat cu privire la fapta pentru care este cercetat și încadrarea juridică a acesteia; b) dreptul de a consulta dosarul, în condițiile legii; c) dreptul de a avea un avocat ales, iar dacă nu își desemnează unul, în cazurile de asistență obligatorie, dreptul de a i se desemna un avocat din oficiu; d) dreptul de a propune administrarea de probe în

condițiile prevăzute de lege, de a ridica excepții și de a pune concluzii; e) dreptul de a formula orice alte cereri ce țin de soluționarea laturii penale și civile a cauzei; f) dreptul de a beneficia în mod gratuit de un interpret atunci când nu înțelege, nu se exprimă bine sau nu poate comunica în limba română; g) dreptul de a apela la un mediator, în cazurile permise de lege; g¹) dreptul de a fi informat cu privire la drepturile sale; h) alte drepturi prevăzute de lege.”;

— Art. 306 din Codul de procedură penală: „(1) Pentru realizarea obiectului urmăririi penale, organele de cercetare penală au obligația ca, după sesizare, să caute și să strângă datele ori informațiile cu privire la existența infracțiunilor și identificarea persoanelor care au săvârșit infracțiuni, să ia măsuri pentru limitarea consecințelor acestora, să strângă și să administreze probele cu respectarea prevederilor art. 100 și 101. (2) Organele de cercetare penală au obligația de a efectua actele de cercetare care nu suferă amânare, chiar dacă privesc o cauză pentru care nu au competența de a efectua urmărirea penală. (3) După începerea urmăririi penale, organele de cercetare penală strâng și administrează probele, atât în favoarea, cât și în defavoarea suspectului ori inculpatului. (4) Organul de urmărire penală se pronunță, prin ordonanță motivată, în condițiile art. 100 alin. (3) și (4), asupra cererilor de administrare a probelor, în limita competenței sale. (5) Când organul de cercetare penală apreciază că este necesară administrarea unor mijloace de probă sau folosirea unor metode speciale de supraveghere, care pot fi autorizate ori dispuse, în faza de urmărire penală, numai de procuror sau, după caz, de judecătorul de drepturi și libertăți, formulează propuneri motivate, care trebuie să cuprindă datele și informațiile care sunt obligatorii în cadrul acelei proceduri. Referatul este trimis procurorului împreună cu dosarul cauzei. (6) Secretul bancar și cel profesional, cu excepția secretului profesional al avocatului, nu sunt opozabile procurorului, după începerea urmăririi penale. (7) Organul de urmărire penală este obligat să strângă probele necesare pentru identificarea bunurilor și valorilor supuse confiscării speciale și confiscării extinse, potrivit Codului penal.”;

— Art. 346 alin. (3) din Codul de procedură penală: „(3) Judecătorul de cameră preliminară restituie cauza la parchet dacă: a) rechizitoriul este neregularitar întocmit, iar neregularitatea nu a fost remediată de procuror în termenul prevăzut la art. 345 alin. (3), dacă neregularitatea atrage imposibilitatea stabilirii obiectului sau limitelor judecății; b) a exclus toate probele administrate în cursul urmăririi penale; c) procurorul solicită restituirea cauzei, în condițiile art. 345 alin. (3), ori nu răspunde în termenul prevăzut de aceleași dispoziții.”

Textele de lege la care sunt raportate normele procesuale penale criticate au următorul conținut:

— Art. 8 din Codul de procedură penală: „Organele judiciare au obligația de a desfășura urmărirea penală și judecata cu respectarea garanțiilor procesuale și a drepturilor părților și ale subiecților procesuali, astfel încât să fie constatate la timp și în mod complet faptele care constituie infracțiuni, nicio persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală, iar orice persoană care a săvârșit o infracțiune să fie pedepsită potrivit legii, într-un termen rezonabil.”;

— Art. 81 alin. (1) lit. f) și g) din Codul de procedură penală: „În cadrul procesului penal, persoana vătămată are următoarele drepturi: [...] f) dreptul de a fi ascultată; g) dreptul de a adresa întrebări inculpatului, martorilor și experților; [...]”;

— Art. 342 din Codul de procedură penală: „Obiectul procedurii camerei preliminare îl constituie verificarea, după trimiterea în judecată, a competenței și a legalității sesizării instanței, precum și verificarea legalității administrării probelor și a efectuării actelor de către organele de urmărire penală.”

11. Autorul excepției de neconstituționalitate susține că dispozițiile art. 83 raportat la art. 81 alin. (1) lit. g) din Codul de procedură penală aduc atingere prevederilor constituționale ale art. 16 privind egalitatea în drepturi a cetățenilor, ale art. 21 alin. (3) potrivit căruia părțile au dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzei într-un termen rezonabil, ale art. 24 alin. (1) privind dreptul la apărare și ale art. 124 alin. (1) potrivit căruia justiția se înfăptuiește în numele legii. Cât privește dispozițiile art. 306 raportat la art. 81 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală, invocă în plus prevederile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Cu privire la dispozițiile art. 346 alin. (3) raportat la art. 342 raportat la art. 8 din Codul de procedură penală, invocă dispozițiile constituționale ale art. 16, ale art. 21 alin. (3) și ale art. 124.

12. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că dispozițiile art. 83 raportat la art. 81 alin. (1) lit. g) din Codul de procedură penală și ale art. 306 raportat la art. 81 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală au fost criticate din perspectiva imposibilității inculpatului de a pune întrebări persoanei vătămate, inclusiv în cadrul audierii acesteia de către organul de urmărire penală, în faza urmăririi penale, în consecință, autorul apreciind că este pus în imposibilitatea obiectivă de a propune probe în contracararea acuzației.

13. Față de criticile astfel formulate, Curtea reține că, prin Decizia nr. 633 din 12 octombrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1020 din 29 noiembrie 2018 — examinând în controlul *a priori* dispozițiile art. 1 pct. 41 din Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, cu următorul conținut: „*La articolul 83, după litera b) se introduce o nouă literă, lit. b¹), cu următorul cuprins: «b¹) dreptul de a fi încunoștințat de data și ora efectuării actului de urmărire penală ori a audierii realizate de judecătorul de drepturi și libertăți. Încunoștințarea se face prin notificare telefonică, fax, e-mail sau prin alte asemenea mijloace, încheindu-se în acest sens un proces-verbal. Absența sa nu împiedică efectuarea actului.»*” — a constatat că acestea sunt neconstituționale, întrucât încalcă dreptul la un proces echitabil, consacrat de art. 21 alin. (3) din Constituție, și prevederile constituționale ale art. 148 alin. (2), care stabilesc caracterul obligatoriu al dreptului european.

14. Astfel, Curtea constată că, în considerentele deciziei precitate, paragrafele 398—405, a reținut că noua reglementare prevede dreptul inculpatului de a fi încunoștințat de data și ora efectuării actului de urmărire penală ori a audierii realizate de judecătorul de drepturi și libertăți și, implicit, posibilitatea acestuia de a participa personal la efectuarea oricărui act de urmărire penală, acest drept rezultând din teza finală a articolului criticat, potrivit căreia „*absența sa nu împiedică efectuarea actului*”.

15. Analizând critica de neconstituționalitate formulată, Curtea a reținut că, acordând acest drept inculpatului, legiuitorul ignoră efectele pe care prezența acestuia la efectuarea oricărui act de urmărire penală, deci inclusiv la audieri, le-ar putea avea asupra cercetării penale. Astfel, prezența acestuia, de exemplu, la audierea unor martori sau a persoanelor vătămate poate avea un caracter intimidant, de natură a-i face pe aceștia să fie reținuți în declarațiile lor și să nu declare tot ceea ce știu în legătură cu fapta cercetată, destabilizând caracterul echitabil al procesului penal.

16. De asemenea, Curtea a reținut că legiuitorul ignoră și prevederile Directivei 2012/29/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2012 de stabilire a unor norme

minime privind drepturile, sprijinirea și protecția victimelor criminalității și de înlocuire a Deciziei-cadru 2001/220/JAI a Consiliului, a cărei transpunere în dreptul intern este obligatorie, potrivit art. 148 din Constituție. Această directivă instituie pentru statele membre obligația să reglementeze procedurile penale, astfel încât „*să se evite contactele dintre victimă și membrii familiei acesteia, pe de o parte, și autorul infracțiunii, pe de altă parte*”. În ceea ce privește aplicarea acestei dispoziții, reglementarea europeană exemplifică cea mai frecventă situație care poate fi întâlnită în practică și oferă soluția concordantă cu scopul propus, respectiv „*citarea victimei și a autorului infracțiunii la audieri în momente diferite*”. De asemenea, „*un număr cât mai mare de măsuri ar trebui puse la dispoziția practicienilor pentru a se preveni suferința victimelor în cursul procedurilor judiciare, în special ca urmare a contactului vizual cu autorul infracțiunii, cu membrii familiei sale, cu asociații săi sau cu persoanele din public*” (paragraful 53 al Preambulului directivei). Astfel, paragraful 55, reiterând că anumite victime sunt extrem de expuse în cursul procedurilor penale riscului de victimizare secundară și repetată sau de intimidare și răzbunare din partea autorului infracțiunii, stabilește că „*un astfel de risc poate fi identificat eficient numai prin evaluări individuale, realizate în cel mai scurt termen posibil*” și că „*respectivul evaluări ar trebui realizate pentru toate victimele, pentru a stabili dacă acestea sunt expuse riscului de victimizare secundară și repetată sau de intimidare și răzbunare și care sunt măsurile de protecție speciale necesare*”. În mod evident și necesar, această obligație de evaluare a riscului de victimizare secundară incumbă organelor statului și nu poate depinde de inițierea demersului procedural de către victimă. Mai mult, paragraful 57 al Preambulului directivei stabilește că „*Victimele traficului de persoane, ale terorismului, ale criminalității organizate, ale violenței în cadrul relațiilor apropiate, ale violenței sexuale sau exploatării, ale violenței bazate pe gen, ale infracțiunilor inspirate de ură, victimele cu dizabilități și victimele-copii tind să facă obiectul unei rate ridicate a victimizării secundare și repetate sau a intimidării și răzbunării. Ar trebui acordată o atenție specială evaluării riscului de victimizare ulterioară la care sunt sau nu supuse victimele și ar trebui să existe o prezumție puternică referitor la faptul că respectivele victime vor beneficia de măsuri de protecție speciale*”.

17. Curtea a constatat, totodată, că, în aplicarea principiilor enunțate în preambul, dispozițiile art. 18, intitulat *Dreptul la protecție*, prevăd că „*Fără a aduce atingere dreptului la apărare, statele membre garantează adoptarea unor măsuri de protecție a siguranței victimelor și a membrilor familiilor acestora împotriva victimizării secundare și repetate și a intimidării și răzbunării, inclusiv împotriva riscului unor vătămări emoționale sau psihologice, și de protecție a demnității victimelor pe durata audierilor și în momentul depunerii mărturiei. După caz, astfel de măsuri includ și proceduri instituite în temeiul dreptului intern pentru protecția fizică a victimelor și a membrilor familiilor acestora*”.

18. Prin consacarea dreptului la protecție, legiuitorul european a instituit o prezumție a stării de vulnerabilitate a victimei, rezultat al stresului posttraumatic, relației de dependență sau subordonare, sau chiar de frică raportate la puterea, controlul sau amenințarea exercitate de autorul infracțiunii sau rezultat al altor cauze, inclusiv autoînvinovățirea (chiar și în lipsa oricărei contribuții la ceea ce i s-a întâmplat); victima nu poate conștientiza uneori nici măcar statutul său de victimă, nu are capacitatea de a înțelege conținutul obiectiv

al drepturilor sale și efectul lor practic, nici demersurile procedurale concrete care trebuie făcute și nici rolul lor, nu poate decela motivele de temere din complexul afectiv pe care îl trăiește. Tocmai de aceea obligația de evaluare a riscului de victimizare secundară incumbă organelor statului și, în primul rând, legiuitorului, care trebuie să adopte măsurile adecvate, inclusiv „proceduri instituite în temeiul dreptului intern pentru protecția fizică a victimelor și a membrilor familiilor acestora”. În acest sens, dispozițiile art. 19, intitulat *Dreptul la evitarea contactului dintre victimă și autorul infracțiunii*, prevăd că „(1) Statele membre stabilesc condițiile necesare pentru a se permite evitarea contactului dintre victime și, după caz, membrii familiei acestora și autorul infracțiunii în incinta în care se desfășoară procedurile penale, în afară de cazul în care acest lucru este impus de procedurile penale” și că „(2) Statele membre se asigură că noile clădiri ale instanțelor judecătorești beneficiază de săli de așteptare separate pentru victime.”

19. În aceste condiții, având în vedere prevederile de drept european din conținutul directivei, pe care statul român este obligat să le transpună și să le aplice, Curtea a constatat că legiuitorul nu numai că le-a ignorat, dar a reglementat în sens contrar, acordând un drept procesual suplimentar inculpatului, în condițiile în care dreptul la apărare al acestuia este asigurat de dispozițiile art. 92 alin. (1) din Codul de procedură penală, în vigoare, care stabilesc dreptul avocatului suspectului sau inculpatului de a asista la efectuarea oricărui act de urmărire penală.

20. Așa încât, având în vedere considerentele anterior menționate, Curtea constată că dispozițiile art. 83 raportat la art. 81 alin. (1) lit. g) din Codul de procedură penală și ale art. 306 raportat la art. 81 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu critica referitoare la imposibilitatea inculpatului de a pune întrebări persoanei vătămate, inclusiv în cadrul audierii acesteia de către organul de urmărire penală, în faza urmăririi penale.

21. Totodată, Curtea constată că dispozițiile art. 306 din Codul de procedură penală raportate la dispozițiile art. 81 alin. (1) lit. f) din același act normativ au fost criticate și din perspectiva faptului că nu prevăd obligația organelor de urmărire penală de a audia persoana vătămată — drept conferit acesteia din urmă prin normele procesual penale ale art. 81 alin. (1) lit. f). Or, cu privire la acest aspect, Curtea constată că legea procesual penală în vigoare reglementează în partea generală, la titlul IV, capitolul II, secțiunea a 3-a, cu denumirea „*Audierea persoanei vătămate, a părții civile și a părții responsabile civilmente*”, art. 111, având denumirea marginală „*Modul de audiere a persoanei vătămate*”, că, la începutul primei audieri, organul judiciar adresează persoanei vătămate întrebările prevăzute la art. 107, care se aplică în mod corespunzător, totodată fiind aplicabile și normele procesual penale ale art. 109 alin. (1) și (2) privind modul de ascultare și ale art. 110 referitoare la consemnarea declarațiilor. Persoanei vătămate i se aduc la cunoștință dreptul de a fi asistată de avocat, iar în cazurile de asistență obligatorie, dreptul de a i se desemna un avocat din oficiu; dreptul de a apela la un mediator în cazurile permise de lege; dreptul de a propune administrarea de probe, de a ridica excepții și de a pune concluzii, în condițiile prevăzute de lege; dreptul de a fi încunoștințată cu privire la desfășurarea procedurii, dreptul de a formula plângere prealabilă, precum și dreptul de a se constitui parte civilă; obligația de a se prezenta la chemările organelor judiciare; obligația de a comunica orice

schimbare de adresă. Norma prevede, de asemenea, că, în cursul urmăririi penale, audierea persoanei vătămate se înregistrează prin mijloace tehnice audio sau audiovideo, atunci când organul de urmărire penală consideră necesar sau atunci când persoana vătămată a solicitat aceasta în mod expres, iar înregistrarea este posibilă. Persoanei vătămate i se aduce la cunoștință cu ocazia primei audieri faptul că, în cazul în care inculpatul va fi privat de libertate, respectiv condamnat la o pedeapsă privativă de libertate, poate să fie informată cu privire la punerea în libertate în orice mod sau evadarea acestuia. De asemenea, în cazul persoanelor vătămate pentru care a fost stabilită în condițiile legii existența unor nevoi specifice de protecție, organul judiciar poate dispune una sau mai multe dintre următoarele măsuri, atunci când este posibil și când acesta apreciază că nu se aduce atingere bunei desfășurări a procesului ori drepturilor și intereselor părților: audierea acestora în incinte concepute sau adaptate acestui scop; audierea acestora prin intermediul sau în prezența unui psiholog sau a altui specialist în consilierea victimelor; audierea acestora, precum și eventuala lor reaudiere de către aceeași persoană, dacă acest lucru este posibil și dacă organul judiciar apreciază că aceasta nu aduce atingere bunei desfășurări a procesului ori drepturilor și intereselor părților. Audierea de către organele de cercetare penală a persoanelor vătămate care au fost victime ale infracțiunii de violență în familie, prevăzută de art. 199 din Codul penal, ale infracțiunilor de viol, agresiune sexuală, act sexual cu un minor și corupere sexuală a minorilor, prevăzute la art. 218—221 din Codul penal, ale infracțiunii de rele tratamente aplicate minorului, prevăzută la art. 197 din Codul penal, hărțuire, prevăzută de art. 208 din Codul penal, și hărțuire sexuală, prevăzută de art. 223 din Codul penal, precum și în alte cazuri în care, din cauza împrejurărilor comiterii faptei, acest lucru se apreciază ca fiind necesar, se efectuează numai de către o persoană de același sex cu persoana vătămată, la cererea acesteia, cu excepția cazului când organul judiciar apreciază că aceasta aduce atingere bunei desfășurări a procesului ori drepturilor și intereselor părților. Dacă persoana vătămată este minor, înregistrarea audierii acesteia prin mijloace tehnice audio sau audiovideo este obligatorie în toate cazurile. Atunci când înregistrarea nu este posibilă, acest lucru se consemnează în declarația persoanei vătămate, cu indicarea concretă a motivului pentru care înregistrarea nu a fost posibilă. Totodată, alin. (9) al art. 111 din Codul de procedură penală prevede că audierea persoanei vătămate de către organul judiciar care a înregistrat o plângere cu privire la săvârșirea unei infracțiuni se desfășoară de îndată, iar, dacă acest lucru nu este posibil, se va realiza ulterior depunerii plângerii, fără întârzieri nejustificate. Normele procesual penale prevăd, în mod expres, că declarația dată de persoana vătămată în condițiile alin. (9) constituie mijloc de probă chiar dacă a fost administrată înainte de începerea urmăririi penale.

22. În aceste condiții, Curtea constată că audierea persoanei vătămate în faza de urmărire penală constituie o obligație a organului judiciar ce rezultă din normele procesual penale citate anterior interpretate coroborat cu cele ale art. 81 alin. (1) lit. f) și ale art. 306 din Codul de procedură penală, invocate de autor. Așa încât Curtea constată că, fiind obligat să citeze persoana vătămată pentru a-i comunica drepturile și obligațiile în contextul procedurii audierii, organul judiciar este obligat și la luarea declarației acesteia. Pentru faza judecătorească, art. 380 din Codul de procedură penală stabilește în mod imperativ în sarcina instanței obligația de a trece la audierea persoanei vătămate, stabilind, în

alin. (1), că „*Instanța procedează la audierea persoanei vătămate, [...] potrivit dispozițiilor art. 111 și 112, după ascultarea inculpatului și, după caz, a coinculpaților.*” Or, Curtea observă că obligația de audiere din cursul judecății își are corespondent în audierea persoanei vătămate din cursul urmăririi penale, care se desfășoară potrivit aceluiași reguli procedurale aplicabile suspectului sau inculpatului, în condițiile în care aspectele relatate de către persoana vătămată prezintă o importanță deosebită atât pentru soluționarea acțiunii penale, cât și pentru desfășurarea cu celeritate a activității de strângere de probe din timpul urmăririi penale. În aceste condiții, Curtea constată că dispozițiile art. 306 din Codul de procedură penală raportate la dispozițiile art. 81 alin. (1) lit. f) din același act normativ sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

23. Cât privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 346 alin. (3) raportat la art. 342 raportat la art. 8 din Codul de procedură penală, Curtea constată că restituirea cauzei la parchet de către judecătorul de cameră preliminară se dispune în situația în care rechizitoriul este neregularitar întocmit, iar neregularitatea nu a fost remediată de procuror în termenul prevăzut la art. 345 alin. (3) din Codul de procedură penală, dacă neregularitatea atrage imposibilitatea stabilirii obiectului sau limitelor judecății, iar, distinct de această ipoteză, norma procesual penală prevede și ipoteza în care se exclud toate probele administrate în cursul urmăririi penale și pe cea în care se solicită de către procuror restituirea cauzei, în condițiile art. 345 alin. (3) din cod, ori cea în care procurorul nu răspunde în termenul prevăzut de aceleași dispoziții legale.

24. Cu privire la aceste ipoteze, Curtea a reținut în jurisprudența sa că „neregularitatea” rechizitoriului nu echivalează cu o nelegalitate, întrucât, potrivit art. 346 alin. (3) lit. a) din Codul de procedură penală, aceasta se circumscrie unor scopuri determinate, și anume imposibilității stabilirii obiectului sau limitelor judecății (Decizia nr. 767 din 28 noiembrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 312 din 14 aprilie 2020, paragraful 34). Totodată, restituirea cauzei la parchet de către judecătorul de cameră preliminară, ca urmare a excluderii tuturor probelor administrate în cursul urmăririi

penale, se impune având în vedere necesitatea refacerii în totalitate a urmăririi penale, probele administrate anterior neputând fi valorificate în niciun mod, fiind considerate a fi fost obținute în mod nelegal. Această soluție nu presupune însă că judecătorul de cameră preliminară se pronunță asupra temeiniciei acuzației sau asupra faptului dacă probele respective sunt sau nu suficiente pentru a întemeia o acuzație. De asemenea, Curtea a reținut că, prin prevederile art. 346 alin. (3) lit. c) din Codul de procedură penală, legiuitorul dă procurorului posibilitatea de a relua urmărirea penală în vederea desfășurării unei anchete efective (Decizia nr. 257 din 5 mai 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 543 din 19 iulie 2016, și Decizia nr. 260 din 5 mai 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 599 din 5 august 2016).

25. În aceste condiții, având în vedere scopul camerei preliminare, acela de filtru de verificare, interpus între etapa urmăririi penale și cea a judecății, Curtea constată că legiuitorul a prevăzut în privința judecătorului de cameră preliminară atribuții referitoare la îndeplinirea unor acte și luarea unor măsuri, ulterior finalizării urmăririi penale. Potrivit obiectului procedurii în camera preliminară, astfel cum este reglementat în art. 342 din Codul de procedură penală, judecătorul de cameră preliminară va analiza și se va pronunța, în consecință, asupra legalității sesizării instanței, precum și asupra legalității administrării probelor și a efectuării actelor de urmărire penală. Așa încât, în măsura în care urmărirea penală s-a efectuat cu eludarea dispozițiilor legale sau printr-o omisiune/inacțiune a organelor de urmărire penală, aceste aspecte vor fi analizate de judecătorul de cameră preliminară. Or, Curtea constată că dispozițiile art. 346 alin. (3) din Codul de procedură penală reglementează, în mod corespunzător, mijloacele procesuale de asigurare a limitelor actului de sesizare a instanței și a limitelor judecății. *Per a contrario*, constatarea aspectelor de neregularitate care nu atrag imposibilitatea stabilirii obiectului sau a limitelor judecății și care nu au în vedere ipotezele prevăzute la art. 346 alin. (3) din Codul de procedură penală nu sunt de esența procedurii camerei preliminare și excedează atribuțiilor judecătorului de cameră preliminară, astfel cum ele au fost reglementate având în vedere scopul acestei instituții.

26. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Ștefan Someșan în Dosarul nr. 3.108/102/2017/a1.2 al Tribunalului Mureș — Secția penală și constată că dispozițiile art. 83 raportat la art. 81 alin. (1) lit. g) din Codul de procedură penală, ale art. 306 raportat la art. 81 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală, precum și ale art. 346 alin. (3) raportat la art. 342 raportat la art. 8 din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Mureș — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 2 martie 2021.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Mihaela Ionescu

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIM-MINISTRUL****DECIZIE**

**privind exercitarea, cu caracter temporar, prin detașare,
de către doamna Ștefania-Gabriella Ferencz a funcției publice
vacante din categoria înalților funcționari publici
de secretar general al Ministerului Afacerilor Interne**

Având în vedere propunerea Ministerului Afacerilor Interne, formulată prin Adresa nr. 21.305 din 6 iulie 2021, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/4.737 din 6 iulie 2021, conexată cu Adresa Ministerului Afacerilor Interne nr. 21.980 din 16 iulie 2021, acordul doamnei Ștefania-Gabriella Ferencz exprimat prin Adresa nr. 21.304 din 6 iulie 2021, precum și Adresa Agenției Naționale a Funcționarilor Publici nr. 29.548/2021,

în temeiul art. 29, art. 394 alin. (2) lit. d), art. 397, art. 502 alin. (1) lit. b) și f), art. 505 alin. (5), art. 509 alin. (3) și al art. 530 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data de 22 iulie 2021, doamna Ștefania-Gabriella Ferencz, consilier parlamentar la Parlamentul României — Camera Deputaților, exercită, cu caracter temporar, prin detașare, funcția publică vacantă din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Ministerului Afacerilor Interne pentru o perioadă de 6 luni.

PRIM-MINISTRU

FLORIN-VASILE CÎȚUContrasemnează:Secretarul general al Guvernului,
Tiberiu Horațiu Gorun

București, 20 iulie 2021.

Nr. 383.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE**

**privind exercitarea, cu caracter temporar, de către doamna
Ioana Dorobanțu a funcției publice vacante din categoria
înalților funcționari publici de secretar general adjunct
al Ministerului Afacerilor Interne**

Având în vedere propunerea Ministerului Afacerilor Interne, formulată prin Adresa nr. 21.307 din 6 iulie 2021, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/4.736 din 6 iulie 2021, conexată cu Adresa Ministerului Afacerilor Interne nr. 21.980 din 16 iulie 2021, acordul doamnei Ioana Dorobanțu exprimat prin Adresa nr. 21.306 din 6 iulie 2021, precum și Adresa Agenției Naționale a Funcționarilor Publici nr. 29.550/2021,

în temeiul art. 29, art. 394 alin. (2) lit. d), art. 397, art. 502 alin. (1) lit. f), art. 509 alin. (3) și al art. 530 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data de 22 iulie 2021, doamna Ioana Dorobanțu, chestor-șef de poliție, exercită, cu caracter temporar, funcția publică vacantă din categoria înalților funcționari publici de secretar general adjunct al Ministerului Afacerilor Interne pentru o perioadă de 6 luni.

PRIM-MINISTRU

FLORIN-VASILE CÎȚUContrasemnează:Secretarul general al Guvernului,
Tiberiu Horațiu Gorun

București, 20 iulie 2021.

Nr. 384.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****pentru revocarea domnului Ion Munteanu
din funcția de guvernator, cu rang de subsecretar de stat,
al Administrației Rezervației Biosferei „Delta Dunării”**

Având în vedere propunerea ministrului mediului, apelor și pădurilor, formulată prin Adresa nr. 30.225/BT din 8 iulie 2021, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/4.820 din 9 iulie 2021,

în temeiul art. 29 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 4 alin. 3 și 4 din Legea nr. 82/1993 privind constituirea Rezervației Biosferei „Delta Dunării”, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Ion Munteanu se revocă din funcția de guvernator, cu rang de subsecretar de stat, al Administrației Rezervației Biosferei „Delta Dunării”.

PRIM-MINISTRU

FLORIN-VASILE CÎȚUContrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Tiberiu Horațiu Gorun

București, 20 iulie 2021.

Nr. 385.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****pentru numirea doamnei Atena-Adriana Groza
în funcția de guvernator, cu rang de subsecretar de stat,
al Administrației Rezervației Biosferei „Delta Dunării”**

Având în vedere propunerea ministrului mediului, apelor și pădurilor, formulată prin Adresa nr. 30.225/BT din 8 iulie 2021, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/4.820 din 9 iulie 2021,

în temeiul art. 29 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 4 alin. 3 și 4 din Legea nr. 82/1993 privind constituirea Rezervației Biosferei „Delta Dunării”, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, doamna Atena-Adriana Groza se numește în funcția de guvernator, cu rang de subsecretar de stat, al Administrației Rezervației Biosferei „Delta Dunării”.

PRIM-MINISTRU

FLORIN-VASILE CÎȚUContrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Tiberiu Horațiu Gorun

București, 20 iulie 2021.

Nr. 386.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AUTORITATEA NAȚIONALĂ SANITARĂ VETERINARĂ ȘI PENTRU SIGURANȚA ALIMENTELOR

ORDIN

pentru modificarea și completarea Normei sanitare veterinare privind metodologia de prelevare, ambalare, identificare, depozitare și transport al probelor de produse medicinale veterinare în vederea efectuării controlului de laborator, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 125/2016

Văzând Referatul de aprobare nr. 485 din 21.04.2021, întocmit de Direcția coordonare laboratoare și produse medicinale veterinare din cadrul Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor,

având în vedere prevederile art. 10 lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 42/2004 privind organizarea activității sanitare veterinare și pentru siguranța alimentelor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 215/2004, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 3 alin. (3) și art. 4 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 1.415/2009 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor și a unităților din subordinea acesteia, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor emite următorul ordin:

Art. I. — Norma sanitară veterinară privind metodologia de prelevare, ambalare, identificare, depozitare și transport al probelor de produse medicinale veterinare în vederea efectuării controlului de laborator, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 125/2016, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 991 din 8 decembrie 2016, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 3, literele f) și g) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„f) produs medicinal veterinar: astfel cum este definit la art. 4 alin. (1) din Regulamentul (UE) nr. 6/2019 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2018 privind produsele medicinale veterinare și de abrogare a Directivei 2001/82/CE;

g) produs medicinal veterinar imunologic: astfel cum este definit la art. 4 alin. (5) din Regulamentul (UE) nr. 6/2019;”.

2. La articolul 19, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) În cazul în care Institutul pentru Controlul Produselor Biologice și Medicamentelor de Uz Veterinar consideră justificat că este necesară efectuarea unui recontrol, se solicită o altă prelevare din aceeași serie, în cantitate suficientă pentru efectuarea controlului de laborator. Prelevarea probelor se va efectua de către responsabilii din cadrul direcțiilor sanitare veterinare și pentru siguranța alimentelor județene, respectiv a municipiului București, la solicitarea Institutului pentru Controlul Produselor Biologice și Medicamentelor de Uz Veterinar.”

3. La articolul 19, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alineatul (4), cu următorul cuprins:

„(4) La solicitarea scrisă a deținătorului autorizației de comercializare, Institutul pentru Controlul Produselor Biologice și Medicamentelor de Uz Veterinar poate efectua un recontrol la seria produsului medicinal veterinar declarat anterior

neconform. Prelevarea probelor se va efectua de către responsabilii din cadrul direcțiilor sanitare veterinare și pentru siguranța alimentelor județene, respectiv a municipiului București, din aceeași serie de produs, la solicitarea Institutului pentru Controlul Produselor Biologice și Medicamentelor de Uz Veterinar. În situația în care în cadrul Institutului pentru Controlul Produselor Biologice și Medicamentelor de Uz Veterinar există contraprobe din produsul declarat neconform, recontrolul se va efectua din acestea.”

4. Articolul 23 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 23. — (1) Costurile legate de transportul probelor, precum și costurile legate de returnarea acestora în cazul în care sunt prelevate și transportate necorespunzător sunt suportate de către direcția sanitar-veterinară și pentru siguranța alimentelor din județul de pe raza căruia se efectuează prelevarea.

(2) Contravaloarea costurilor privind transportul probelor prelevate conform art. 19 alin. (4) este suportată de către deținătorul autorizației de comercializare.”

5. Articolul 24 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 24. — (1) Contravaloarea analizelor de laborator pentru probele prelevate în conformitate cu art. 19 alin. (1) și (3) și efectuate de către Institutul pentru Controlul Produselor Biologice și Medicamentelor de Uz Veterinar este suportată conform prevederilor legale sanitare veterinare în vigoare.

(2) Contravaloarea analizelor de laborator pentru probele prelevate în conformitate cu art. 19 alin. (4) și efectuate de Institutul pentru Controlul Produselor Biologice și Medicamentelor de Uz Veterinar este suportată de către deținătorul autorizației de comercializare.

(3) În cazul în care Institutul pentru Controlul Produselor Biologice și Medicamentelor de Uz Veterinar nu poate achiziționa substanțele de referință, reactivii, seturile de diagnostic, mediile de cultură sau alte materiale necesare

efectuării controlului de laborator, deținătorul autorizației de comercializare furnizează aceste materiale în cantitățile necesare.

(4) Dacă deținătorul autorizației de comercializare nu furnizează materialele prevăzute la alin. (3), necesare efectuării controlului de laborator, cu o lună înainte de expirarea termenului de valabilitate al probelor prelevate din seria ce urmează a fi testată, autorizația de comercializare a produsului respectiv se suspendă.

(5) La solicitarea Institutului pentru Controlul Produselor Biologice și Medicamentelor de Uz Veterinar, deținătorul autorizației de comercializare are obligația să furnizeze

procedurile standard de operare, actualizate, pentru efectuarea analizelor de laborator ale produselor medicinale veterinare.”

6. La articolul 25, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alineatul (4), cu următorul cuprins:

„(4) În cazul în care unitatea de unde s-a efectuat prelevarea informează în scris Institutul pentru Controlul Produselor Biologice și Medicamentelor de Uz Veterinar despre faptul că deținătorul autorizației de comercializare nu a transmis în termenul stabilit cantitatea de produs medicinal veterinar prelevată, autorizația de comercializare a produsului respectiv se suspendă până la îndeplinirea prevederilor menționate la art. 25 alin. (1).”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Președintele Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor,
Csutak Nagy Laszlo

București, 13 iulie 2021.
Nr. 96.

MINISTERUL EDUCAȚIEI

ORDIN
privind aprobarea Metodologiei de decontare
a cheltuielilor de transport pentru elevii
care nu pot fi școlarizați în localitatea de domiciliu

În baza prevederilor art. 84 alin. (1³)—(1⁹) din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare,
potrivit prevederilor art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2021 pentru modificarea și completarea Legii educației naționale nr. 1/2011,
în temeiul prevederilor art. 13 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 369/2021 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației, cu modificările ulterioare,

ministrul educației emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Metodologia de decontare a cheltuielilor de transport pentru elevii care nu pot fi școlarizați în localitatea de domiciliu, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Direcțiile de specialitate din cadrul Ministerului Educației, inspectoratele școlare și unitățile de învățământ preuniversitar de stat vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul educației,
Sorin-Mihai Cîmpeanu

București, 20 iulie 2021.
Nr. 4.426.

METODOLOGIE**de decontare a cheltuielilor de transport pentru elevii care nu pot fi școlarizați în localitatea de domiciliu**

Art. 1. — (1) Elevilor care nu pot fi școlarizați în localitatea de domiciliu li se decontează cheltuielile de transport între localitatea de domiciliu și localitatea unde sunt școlarizați, pe durata cursurilor școlare, din bugetul Ministerului Educației, prin unitățile de învățământ unde sunt școlarizați, în limita a 50 km.

(2) Elevilor care sunt cazați la internat sau în gazdă în localitatea unde studiază li se asigură decontarea sumei ce reprezintă contravaloarea a 8 călătorii dus-întors pe semestru, din bugetul Ministerului Educației, prin unitățile de învățământ unde sunt școlarizați.

(3) Prin excepție de la prevederile alin. (1), elevilor care se deplasează de la domiciliu către unitatea de învățământ la distanțe mai mari de 50 km și nu sunt cazați la internat sau în gazdă în localitatea în care studiază li se decontează suma aferentă distanței de 50 km, la care se adaugă 1 leu/km/lună, pentru distanțele ce depășesc 50 km.

Art. 2. — (1) Elevii aflați în situațiile prevăzute la art. 1 alin. (1)—(3) pot solicita la unitatea de învățământ acordarea

(2) Sumele maxime lunare per kilometru care pot fi decontate potrivit prevederilor alin. (1) sunt:

km	lei/lună	km	lei/lună	km	lei/lună	km	lei/lună
3 km	30	15 km	66	27 km	102	39 km	138
4 km	33	16 km	69	28 km	105	40 km	141
5 km	36	17 km	72	29 km	108	41 km	144
6 km	39	18 km	75	30 km	111	42 km	147
7 km	42	19 km	78	31 km	114	43 km	150
8 km	45	20 km	81	32 km	117	44 km	153
9 km	48	21 km	84	33 km	120	45 km	156
10 km	51	22 km	87	34 km	123	46 km	159
11 km	54	23 km	90	35 km	126	47 km	162
12 km	57	24 km	93	36 km	129	48 km	165
13 km	60	25 km	96	37 km	132	49 km	168
14 km	63	26 km	99	38 km	135	50 km	171

(3) Pentru distanțele mai lungi de 50 km se adaugă, pentru fiecare distanță de un kilometru, 1 leu/lună.

Art. 4. — (1) Unitatea de învățământ preuniversitar de stat solicită lunar, până la data de 20 a lunii, la inspectoratele școlare sumele estimate pentru luna următoare necesare pentru decontarea cheltuielilor de transport, inclusiv pentru acordarea sumelor în avans.

(2) Inspectoratele școlare transmit la Ministerul Educației — Direcția generală economică, până la data de 25 a lunii, sumele estimate pentru luna următoare, în vederea efectuării deschiderilor de credite bugetare.

(3) Ministerul Educației, pe baza solicitărilor primite, cu încadrarea în bugetul aprobat și în limitele de credite bugetare lunare aprobate, efectuează deschiderile de credite bugetare.

(4) La estimarea deschiderilor de credite lunare, unitățile de învățământ preuniversitar de stat și inspectoratele școlare vor

sumeii în avans, în cuantumul aprobat pentru cheltuielile de transport pentru o lună, în cazul elevilor prevăzuți la art. 1 alin. (1) și (3), respectiv pentru două călătorii dus-întors, în cazul elevilor prevăzuți la art. 1 alin. (2).

(2) Avansul se justifică, în luna următoare, pe baza documentelor care atestă efectuarea transportului.

(3) Se poate acorda un nou avans numai după justificarea celui primit.

Art. 3. — (1) Decontarea cheltuielilor de transport, pe baza documentelor emise de operatorii de transport rutier, pentru facilitățile de transport acordate elevilor, prevăzute la art. 1 alin. (1) și (2), se asigură la nivelul valorii documentelor de transport lunare, dar nu mai mult de 30 lei/lună pentru distanța de 3 km. Pentru distanțele ce depășesc 3 km, până la limita de 50 km, suma de 30 lei/lună se suplimentează cu 3 lei pentru fiecare kilometru/lună, dar nu mai mult decât valoarea documentelor de transport lunare.

lua în considerare și eventualele sume disponibile/restante, după caz, existente la acel moment.

Art. 5. — (1) Unitatea de învățământ preuniversitar de stat asigură decontarea cheltuielilor de transport, pe bază de documente justificative emise de operatorii de transport, cu încadrarea în tarifele maxime/km/lună prevăzute la art. 3.

(2) Decontarea cheltuielilor de transport se efectuează de către unitățile de învățământ preuniversitar de stat până la data de 15 a lunii curente, pentru luna precedentă.

Art. 6. — (1) Elevii pot solicita, în scris, către unitățile de învățământ preuniversitar de stat acordarea sumelor în avans pentru luna următoare.

(2) Unitățile de învățământ preuniversitar de stat, pe baza solicitărilor elevilor, vor acorda sumele în avans pentru luna următoare până la data de 20 a lunii în curs.

(3) Decontul cheltuielilor de transport se realizează, pe baza documentelor justificative emise de operatorii de transport, prezentate de elevi, atât în situația în care elevii au solicitat avans, cât și în situația în care aceștia nu au solicitat avans.

Art. 7. — (1) În cazul în care unitățile de învățământ preuniversitar de stat au primit de la elevi documente justificative pentru decontarea cheltuielilor de transport, aferente perioadei de la data intrării în vigoare a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2021 pentru modificarea și completarea Legii educației naționale nr. 1/2011, respectiv 16 iunie 2021, și până la finalul cursurilor școlare, pentru anul școlar 2020—2021, vor solicita către inspectoratele școlare sumele necesare pentru decontarea cheltuielilor de transport, în termen de 5 zile lucrătoare de la publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, a prezentului ordin.

(2) Inspectoratele școlare vor solicita la Ministerul Educației — Direcția generală economică, în termen de 3 zile lucrătoare de la primirea datelor de la unitățile de învățământ preuniversitar de stat, sumele necesare, iar Ministerul Educației va efectua deschiderea de credite bugetare.

(3) Unitățile de învățământ preuniversitar de stat, după primirea sumelor solicitate, vor efectua plata către elevi în termen de 5 zile lucrătoare.

Art. 8. — (1) Pentru luna septembrie, respectiv începutul anului școlar, sumele se acordă în avans în primele 3 zile lucrătoare de la începerea cursurilor școlare.

(2) Pentru asigurarea sumelor necesare acordării avansurilor prevăzute la alin. (1), unitățile de învățământ preuniversitar de stat și inspectoratele școlare vor face solicitările necesare în cursul lunii august, potrivit prevederilor art. 4.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Adresa Biroului pentru relații cu publicul este:
Str. Parcului nr. 65, intrarea A, sectorul 1, București; 012329.
Tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72,
e-mail: pierderiacte@ramo.ro, concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro

